

Predica fr. Frank la

LONDRA – 15 iulie 2006

...Suntem mulțumitori pentru toți acești frați care-și fac partea lor în slujba acestui timp. Și suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru voi toți cei ce credeți Cuvântul făgăduit pentru acest timp.

Se pune mereu aceeași întrebare: dacă tu și cu mine am fi trăit pe timpul lui Moise, ai fi stat tu de partea lui Dumnezeu împreună cu Moise? Dacă ai fi trăit pe timpul lui Iosua, ai fi stat de partea lui Dumnezeu împreună cu Iosua? Dacă ai fi trăit pe timpul lui Noe, ai fi crezut tu mesajul aceluia ceas? Dacă ai fi trăit pe timpul proorocului Ilie, ai fi fost tu unul din cei 7000, care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal și care au fost rânduiți de Dumnezeu Atotputernic pentru viața veșnică? Este întotdeauna această taină între Dumnezeu și cei aleși. Ei îi primesc pe slujitorii Săi și Cuvântul făgăduit din timpul lor.

La începutul Noului Testament, Ioan Botezătorul a fost un proroc făgăduit. Cărturarii și învățătorii aceluia timp erau cu totul împotriva lui. Ei au refuzat să se lase botezați cu botezul lui Ioan. Dar mulți oameni au dat năvală să fie botezați, pentru că erau rânduiți să primească viața veșnică. Și noi trebuie s-o știm, dragi frați și surori, că Dumnezeu are un plan de mântuire și noi trebuie să fim în acest plan al lui Dumnezeu. De aceea, noi nu ne putem alătura nici unei denominații. De fapt, noi trebuie să ieșim din toate denominațiile!! Așa cum poporul Israel – pentru că se apropie timpul când Evanghelia se va întoarce la ei – trebuie să se întoarcă în țara făgăduită lor. De ce? Pentru că slujba celor doi prooroci va avea loc la Ierusalim. Deci, ei trebuie să fie în țara făgăduită, să fie în Cuvântul făgăduit, pentru ca să aibă parte de ceea ce va face Dumnezeu!

Există întotdeauna un timp între darea făgăduinței și împlinirea ei. De aceea, Domnul nostru a spus în Matei 11:9: „*Ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? O trestie clătinată de vânt?*” Nu, ci un om trimis de Dumnezeu, cu mesajul lui Dumnezeu, la poporul lui Dumnezeu. Dar aici este un lucru important. Domnul nostru a zis că Ioan a fost mai mult decât un proroc, dar nu mai mult decât un om. Știți ce a zis apoi Domnul nostru? „*El este acela despre care au vorbit proorocii.*” Toți proorocii au anunțat venirea lui Mesia, dar Ioan Botezătorul a putut să arate: „*Acesta este Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.*” În acest sens era el mai mult decât un proroc. Pentru că proorocii au anunțat venirea Lui, dar el nu a mai anunțat, ci a zis: „*Acesta este El!*”

Astfel, sunt unii frați care au scos o învățătură că fr. Branham a fost un proroc făgăduit, că el a fost mai mult decât un proroc – și aici ei fac o greșală: ei încearcă să-l facă de natură divină. Știți ce a spus Domnul nostru în versetul următor? Imediat după ce spusese în Matei 11 vers. 9 și 10, ascultați ce a spus Domnul nostru în vers. 11: „*Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu s-a sculat nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși, cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el.*” El era mai mult decât un prooroc, era un prooroc făgăduit, dar ascultați ce scrie în Luca 16:16: „*Legea și proorocii au ținut pînă la Ioan; de atunci încolo, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește: și fiecare, ca să intre în ea, dă năvală.*” Dar Ioan Botezătorul nu a trăit să vadă ziua de Rusalii. El a făcut doar podul, trecerea de la Vechiul la Noul Testament. Orice om care a trăit în ziua de Rusalii și a fost născut în Împărăția lui Dumnezeu, a fost mai privilegiat decât Ioan Botezătorul. Pentru că Ioan Botezătorul a anunțat Împărăția lui Dumnezeu, dar în ziua de Rusalii Împărăția lui Dumnezeu s-a coborât pe pământ.

Vedeți, trebuie să citești mereu mai departe și mai departe. Dacă citești doar un singur verset și nu citești celelalte versete care aparțin de aceeași temă, ajungi foarte repede la o concluzie greșită. Frați și surori, este atât de important să luați toate versetele care aparțin de aceeași temă! Am scris acest lucru în noua mea carte, pentru că a trebuit să răspund la multe întrebări din cadrul mesajului. De exemplu, dacă luați numai Matei 28, și nu luați și Marcu 16, și Luca 24, și Ioan 20, atunci nu aveți marea trimitere în mod complet. Pentru că în fiecare din cele patru Evanghelii avem o parte din marea trimitere. Și dacă nu duceți textele din aceste patru Evanghelii, ca parte a marii trimiteri, în Fapte 2:38 și celelalte texte din cartea Faptelor, tot nu aveți răspunsul corect. Trebuie să mergeți de la un verset la altul, ca astfel să nu dați propriul vostru răspuns.

De exemplu, dacă luăm Matei 28:19: „*Botezați-i în Numele...*” În NUMELE...Eu nu am nevoie de răspunsul vostru și voi nu aveți nevoie de răspunsul meu, dar noi toți avem nevoie de un răspuns din Sfânta Scriptură! Pe de-o parte avem marea trimitere, pe de alta avem modul de împlinire.

În acest fel a călăuzit Duhul Sfânt pe frații noștri când au scris Noul Testament. Și totul este clădit pe cuvântul a doi, trei sau patru martori. Noi nu avem o singură Evangheliă în Noul Testament, ci patru Evanghelii. Domnul nostru nu are doar un singur titlu de „Fiul”, ci patru titluri. Fiul lui David, Fiul lui Avraam – Matei 1:1. Așa și începe Noul Testament, cu Isus Hristos, Domnul nostru: Fiul lui David, Fiul lui Avraam – Matei 1:1. El este de asemenea Fiul lui Dumnezeu și Fiul Omului. Și fiecare denumire este într-o rânduială divină: ca Fiul al lui Avraam, El este Fiul făgăduit, moștenitor al tuturor lucrurilor și noi suntem împreună cu El moștenitori. Ca Fiul al lui David, El este Împărat. Ca Fiul al Omului, El este Prooroc. Ca Fiul al lui Dumnezeu, El este Mântuitor. De fiecare dată când Scriptura spune ceva, lăsați-o așa cum este scrisă. Dacă mergeți în Evanghelia după Ioan, doar ca să vă arăt cât de important este să lăsați fiecare cuvânt așa cum este scris și în contextul în care este scris, Evanghelia după Ioan

cap. 6, vers. 62: „*Veți vedea pe Fiul Omului suindu-se...*” O, aici scrie „*Fiul Omului să se întoarcă acolo de unde a venit.*” Imaginați-vă doar pentru un moment că ați citi aici „*Fiul lui Dumnezeu*”. Atunci eu ar trebui să-mi închid Biblia – ar trebui să închid Biblia și să nu mai predic niciodată. Eu trebuie să spun acest lucru pentru ca voi să puteți avea teamă de Dumnezeu, respect pentru fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Dacă Scriptura spune „*Fiul lui David*”, lăsați să rămână „*Fiul lui David*” pentru că așa trebuie să fie în contextul în care este scris. Dacă scrie „*Fiul lui Dumnezeu*”, lăsați-l așa cum este scris pentru așa trebuie să fie. Dacă scrie „*Fiul lui David*”, lăsați „*Fiul lui David*”. Fiecare noțiune trebuie lăsată exact așa cum este scrisă și în contextul de care aparține. Aceasta este cheia care deschide tainele Cuvântului lui Dumnezeu. Dacă tu ai propriile tale idei atunci când citești Cuvântul lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu nici nu-ți va vorbi. Tu trebuie să te apropii de Dumnezeu cu respect față de Cuvântul Lui.

Într-una din ultimele adunările pe care le-am avut în Centrul de Misiune din Krefeld am vorbit despre Matei cap.3 și cap.17. În Matei cap.3, Ioan L-a botezat pe iubitul nostru Domn și o Voce s-a auzit din Cer: „*Acesta este Fiul Meu prea-iubit în care-Mi găsesc plăcerea*” – vers. 16 și 17. Dar în Matei cap.17, cei trei ucenici s-au suit cu Domnul nostru pe Muntele schimbării la față. Și acolo le-au apărut Moise și Ilie. Nu la botez, ci la schimbarea la față. Și a fost necesar ca uceniciei să fie de față – trei martori, nu unul singur! Unul nu ajunge! Un prooroc poate fi unul singur, dar martorii sunt întotdeauna mai mulți. De aceea a spus Domnul nostru: „*Voi sunteți martorii Mei*”, nu „*martorul Meu*”. Este foarte important să cunoașteți acest lucru, că întotdeauna a fost un singur prooroc adevărat. Niciodată doi prooroci adevărați în același timp. Un Noe, un Moise, mereu unul singur. Dar când este vorba de mărturie, cei ce au fost cu Isus au fost martori și au putut depune mărturie despre lucrurile pe care le-au văzut și auzit. La fel este și în cadrul mesajului din timpul sfârșitului.

Proorocul a fost unul singur - și eu consider un mare privilegiu faptul de fi fost împreună cu fr. Branham. Nu a fost decizia mea, dar în anul 1955 – sunt mulți ani de atunci; eram mult mai tânăr decât acum - când l-am văzut pe pentru prima dată fr. Branham venind la amvon, era o atmosferă divină. Fr. Botsworth vorbise înaintea fr. Branham...Fr. Botsworth s-a oprit și apoi fr. Branham a început. Și primele cuvinte pe care le-a spus au fost: „*Bună seara, prieteni! Il iubiți voi pe Domnul Isus? Îl iubiți voi din toată inima?*” Deja lacrimile au început să curgă. Știați în adâncul inimii că acest om îi iubea pe oameni și vorbește din adâncul inimii. Și atunci, ce vine din inimă, atinge inima ascultătorului. Și nu voi uita niciodată ziua de luni, 15 august 1955, când am dat mâna cu fr. Branham pentru prima dată și l-am privit în ochi. Puteai vedea smerenia lui...Mulți oameni și predicatori vorbesc despre smerenie...Tu poți predica despre smerenie, dar s-o ai în inimă și s-o trăiești este cu totul altceva. Prin harul lui Dumnezeu am văzut cu ochii mei lucrurile scrise în Biblie. Am văzut lucruri care sunt scrise în cele patru evanghelii, am văzut cartea Faptelor repetându-se sub ochii mei. Și am recunoscut din primul moment că acest om este trimis de Dumnezeu.

În anul 1958, am participat la marea convenție VOICE OF HEALING (Glasul vindecării) din Dallas, Texas, SUA, unde au predicat toți marii evangheliști. Ei predicau în serviciile de dimineață și de la amiază, dar în adunările de seara, fr. Branham era vorbitorul principal. În primele zile am avut posibilitatea să compar slujbele acestor bărbați; dar apoi s-a întâmplat ceva deosebit. M-am dus la fr. Branham și am vorbit cu el. Și după această conversație avută cu el în iunie 1958, în Dallas, Texas, fr. Branham mi-a spus următoarele cuvinte: „*Fr. Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj.*” Eu nu știam ce înseamnă „*mesajul*”. În 1958 nu știam nimic despre un prooroc făgăduit, nu știam ce înseamnă „*mesajul*”. Pentru mine erau lucruri complet noi. Și ca să fiu sincer, eu imigrasem în Canada. Niciodată nu mă gândisem ca mă voi mai întoarce în Germania. Niciodată! Și acum proorocul lui Dumnezeu spune: „*Tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj.*” Frate...Dragi frați, iubite surori, a fost decizia lui Dumnezeu. A fost decizia lui Dumnezeu.

Aș putea intra în unele amănunte, dar când stăteam aici, m-am gândit la un anumit lucru. În decembrie 1962, când eram împreună cu fr. Branham, el mi-a vorbit despre mai multe lucruri, despre frații din Elveția și Germania care fuseseră responsabili cu organizarea adunărilor, mi-a arătat și ceasul elvețian pe care-l primise menționând numele fratelui care i-l dăduse. Mi-a spus și ce-mi vorbise Domnul în legătură cu hrana care trebuia depozitată și faptul că trebuia să aștept cu împărțirea ei până primesc și restul hranei. Dar chiar când stăteam aici, mi-am adus aminte de sfârșitul acelei zile și al discuției avute cu fr. Branham. Eram în Louisville, Kentucky. După ce am mâncat împreună și am discutat, ne-am îndreptat spre parcare. Într-un fel, nu voiam să intru în mașină și i-am spus fr. Branham: „*Frate Branham, aș vrea să-ți pun o întrebare biblică: sunt eu imputernicit să mă rog pentru bolnavi? Va asculta Dumnezeu rugăciunea mea pentru bolnavi?*” Și acestea au fost cuvintele lui: „*Frate Frank, oricine este chemat să predice Cuvântul lui Dumnezeu, este chemat și să se roage pentru bolnavi. Fac parte din aceeași trimitere. Dumnezeu va asculta rugăciunile tale.*” Mi-am adus doar aminte că chiar acolo, în acea parcare, sub cerul liber, fr. Branham s-a rugat pentru mine. Mi-a venit acum în minte. Vedeți, sunt unele trăiri de care îți face plăcere să-ți amintești și care au o semnificație numai pentru tine, pentru că s-au petrecut cu tine. Dacă eu dau mărturia mea, asta s-ar putea să nu însemne prea mult pentru tine. Am spus aceste lucruri doar ca să vă încurajez să-L credeți pe Dumnezeu și să umblați prin credință.

Dar acum ne întoarcem la Matei cap.3 și cap.17. În Matei cap.3, răspunsul din cer este: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care-Mi găsesc plăcerea.*” Dar pe Muntele schimbării la față, Domnul nostru a fost schimbat înaintea ochilor apostolilor: fața Sa a strălucit ca soarele și hainele s-au făcut albe ca zăpada. Și acolo au apărut

Moise și Ilie. Și acesta a fost motivul pentru care, atunci când au coborât de pe munte – Matei 17:10 – ucenicii s-au întors spre Isus și L-au întrebat: „De ce zic cărturarii că mai întâi trebuie să vină Ilie?” Tu trebuie să-L urmezi pe Domnul până pe Muntele schimbării la față, tu trebuie să-L vezi în starea proslăvită, așa cum L-a văzut Ioan pe Insula Patmos, umblând în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur, care reprezintă Biserica Nou testamentară. Acolo vine descoperirea, acolo s-a pus întrebarea și acolo a venit răspunsul. Moise și Ilie erau acolo, slava lui Dumnezeu era acolo și apoi ei au coborât de pe munte și au întrebat: „De ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?” Noi nu am fi avut niciodată răspunsul – dar aici vine răspunsul de la Domnul: „Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și așeze din nou toate lucrurile!” Atunci, frați și surori, noi trebuie să mergem cu Domnul până acolo sus, să-L vedem în starea lui proslăvită. Noi trebuie să fim acolo când lucrurile se întâmplă! Cum am spus, răspunsul a fost dat: „Este adevărat că trebuie să vină mai întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile.” Aceasta a fost slujba fratelui Branham. Noi știm, denominațiile spun că nu-i nevoie să vină vreun prooroc. Dar când Dumnezeu dă o făgăduință, El o îndeplinește. El veghează asupra Cuvântului Său și atunci când vine vremea, El îl împlinesc.

Și eu vreau ca voi să știți, iubiți frați, că mai întâi Dumnezeu dă făgăduințe - voi cunoașteți această slujbă – făgăduință, Duhul făgăduit, copiii ai făgăduinței. Cuvântul făgăduit, Duhul făgăduit și apoi copiii ai făgăduinței. Aceste trei lucruri merg împreună. Când Dumnezeu i-a dat făgăduința lui Avraam, că soția lui, Sara, va avea un fiu – fr. Branham s-a referit la acest tablou de foarte multe ori, și în special în predicile din anul 1964. Am ascultat 25 dintre aceste predici. Nu în această călătorie, ci în cea anterioară. Am cu mine toate cele 1159 de predici ale fr. Branham. Și peste tot unde am posibilitatea în călătoriile mele, în avion, în aeroport le ascult. Și fr. Branham se referă de multe ori la făgăduința pe care a dat-o Dumnezeu lui Avraam și o compară cu sămânța spirituală a lui Avraam din zilele acestea. Cum Domnul s-a întors cu spatele la cort și a dat făgăduința lui Avraam. Sara asculta și ea a râs în inima ei. Biblia spune că ea „a râs în inima ei”. Multe femei râd cu gura până la urechi, dar Sara a râs în inima ei. Și Domnul s-a uitat la Avraam și a zis: „De ce a râs Sara?” Iar a îndrăznit să spună: „Nu am râs.” În prezența Domnului! Dar apoi fr. Branham spune: „Pentru că ea era o parte din Avraam, El nu a putut s-o judece.” Dragi frați și surori, noi suntem o parte din Mirele, noi suntem o parte din Hristos. Noi suntem deja judecați. Când Hristos a fost judecat, toate păcatele noastre au puse asupra Lui. Aceea a fost judecata noastră. El a murit în locul nostru. El a plătit prețul. „Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine.” Noi primim acum iertarea, împăcarea și suntem reasezați ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, în starea originală în Hristos.

Acum, pentru a accentua încă o dată: mai întâi este făgăduința, și noi am spus că Ioan Botezătorul a fost un proroc **făgăduit**. În ziua de Rusalii apostolul Petru a dat răspunsul prin inspirația Duhului Sfânt: „Aceasta este ceea ce a fost **făgăduit** prin proorocul Ioel. În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură.” Eu doresc ca s-o credeți astăzi: făgăduințele lui Dumnezeu sunt necesare pentru că adevărata credință este ancorată numai și numai în făgăduințele lui Dumnezeu! Dacă tu nu ai o făgăduință, atunci tu ai o iluzie. Și întreaga lume este plină de iluzii. Credința se ancorează numai în Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i-a fost socotită ca neprihănire. La fel este și cu tine. Nu faptele tale, ci credința ta. Pentru că atunci când tu crezi, tu confirmi că Dumnezeu are dreptate și că făgăduințele Lui sunt adevărate. Tu o confirmi în inima ta și cu buzele tale. Tu spui: „Eu o cred.” Apoi vine 2 Cor.1:20: „În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt” da”; de aceea și” Amin pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu.”

Așa că noi înțelegem din Scriptură că la sfârșitul timpului de har trebuia să vină un prooroc, înainte să înceapă Ziua Domnului. Ce este Ziua Domnului? Înainte să vină Ziua Domnului, soarele se va preface în întuneric și luna în sânge, înainte să vină ziua aceea îngrozitoare. Acum este încă ziua mântuirii, este încă timpul de har - Isaia 49:6-8, 2Cor.6:2, unde apostolul Pavel zice: „Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.” Dar înainte să vină acea zi mare și înfricoșată – Isaia cap.13, începând de la vers.6, Ioel cap.2, Maleahi cap.4, Țefania cap.2 – toți proorocii din Vechiul Testament, și chiar în prima predică din ziua de Rusalii, apostolul Petru menționează cuvântul din Ioel cap.2: „soarele se va preface în întuneric și luna în sânge”; Fapte 2:20: „soarele se va preface în întuneric, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită.” Vă rog, înțelegeți: în prima predică din ziua de Rusalii, Duhul Sfânt i-a călăuzit pe apostoli să anunțe de atunci Ziua Domnului! Să spună de atunci că soarele se va preface în întuneric și luna în sânge înainte ca să vină ziua Domnului.

Noi nu putem intra în partea de învățătură în aceasta după-amiază, dar este foarte important de știut că avem două slujbe deosebite care sunt foarte importante pentru Biserica Dumnezeului Celui Viu, în special într-o epoca profetică: este vorba de slujba profetică și de slujba de învățătură. Sunt mulți evangheliști, mulți predicatori, mulți păstori – și toți predică ceea ce vor și cei mai mulți cred ceea ce le place – dar Domnul a spus: „Vă voi trimite prooroci și învățători.” Este scris în Matei 23:34. După ce Domnul a vorbit fățarnicilor și de șapte ori le-a spus ce erau ei de fapt, El spune în vers. 33 și 34 – este dureros să citești vers.33, unde Domnul le spune „Șerpi, pui de năpârci! Cum veți scăpa de pedeapsa gheenei?” Dar apoi vine vers.34: „De aceea, iată, vă trimit prooroci, înțelepți și cărturari. Pe unii din ei îi veți omorî și răstigni, pe alții îi veți bate în sinagogile voastre și îi veți prigoni din cetate în cetate.”

Aici este punctual important, frați și surori: nici un adevărat om al lui Dumnezeu nu este acceptat de lumea religioasă. Sunt două lumi diferite: una este lumea religioasă, iar cealaltă este Împărăția lui Dumnezeu. În Împărăția

lui Dumnezeu, Dumnezeu are primul și ultimul cuvânt. De aceea noi nu ne putem compara cu alte biserici și denominații. Noi trebuie să ne conducem numai după Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu, să primim ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp. Numai atunci când avem parte de această slujbă pe care Dumnezeu a rânduit-o, putem avea parte de restituirea finală.

Tocmai m-am întors din Statele Unite, acum două săptămâni, și mulți frați de acolo așteaptă ca fr. Branham să învie din morți și să aibă adunări într-un cort, pentru că fr. Branham a vorbit despre adunări într-un cort. Ei se așteaptă ca el să fie cu noi timp de 30 – 40 de zile...Ei spun și cred multe lucruri. Dar eu a trebuit s-o repet de multe ori: „Fraților, dacă nu este o făgăduință în Biblie, atunci nici nu poate fi o împlinire. Nu poate exista o împlinire decât dacă este o făgăduință în Cuvântul lui Dumnezeu.” Și apoi, Scriptura nu spune decât că un prooroc va veni. Și aici este un lucru important: noi nu avem nevoie ca fr. Branham să revină, noi nu avem nevoie nici de Ioan Botezătorul ca să revină, nici ca apostolul Pavel să revină. Ceea ce avem noi nevoie este să primim și să beneficiem de slujba pe care Dumnezeu a dat-o în această generație. Și atunci nu este nevoie ca cineva să vorbească despre „Tragerea a treia” sau despre predicarea adresată celor pierduți pentru veșnicie. Noi trebuie să facem deosebirea dintre ceea ce Domnul i-a spus fratelui Branham – aceasta rămâne între el și Dumnezeu. El a avut trei faze în slujba lui. Nu același lucru este în slujba mea. Eu am doar două faze. Iertați-mă pentru această exprimare. Când Domnul m-a chemat, El mi-a spus: „Te voi trimite din oraș în oraș ca să predici Cuvântul Meu.” Acest lucru este adevărat ca orice cuvânt din Biblie. Apoi mi-a spus: „Depozitează hrana și apoi va veni vremea când vei sta în mijlocul oamenilor și o vei împărți.” Astfel, eu nu am trei faze în slujba mea, am doar două, de la început până la sfârșit. Dar fr. Branham a avut trei faze și el a spus-o foarte clar: „Prima tragere este *aceasta*, a doua tragere este *aceasta* și a treia este *aceasta*.” Și acest lucru a fost între el și Dumnezeu, nu între voi și Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este Domnul.

Și aici este punctul important: slujba lui a fost de a aduce Biserica înapoi la starea de la început. Atunci voi trebuie să vă întoarceți la Scriptură, la cartea Faptelor, la epistolele scrise către diferite biserici, pentru ca să vedeți cum a fost la început. Și apoi veți găsi un verset foarte important în Efeseni cap.4, în care se spune că Dumnezeu a așezat cele cinci slujbe în Biserică pentru desăvârșirea sfinților: nu prin proorocul făgăduit, ci prin slujbele reasezate în Biserică lui Isus Hristos. Acest lucru face parte din restituire. Una este mesajul restituirii și alta este restituirea în realitate. Noi credem ceea ce este real. Mai întâi am crezut făgăduința și apoi credem și în împlinirea acelei făgăduințe. Înaintea revenirii lui Hristos, trebuie să aibă loc o reasezare deplină, cu toate darurile Duhului Sfânt, cu toate slujbele din Trupul lui Hristos. Și o repet, nu este nevoie ca să revină fr. Branham; noi avem nevoie de mișcarea puternică a Duhului Sfânt și de reasezarea tuturor slujbelor în Trupul lui Hristos. Marea problema este că frații din SUA arată spre ceea ce Dumnezeu a făcut prin slujba fratelui Branham și spre viitor spunând ce va face când se va întoarce, trecând pe lângă ceea ce **face** Dumnezeu în prezent. Și aceasta este cea mai mare problemă în mijlocul celor ce urmează acest mesaj. Și fiecare își ia unele afirmații, dar nu le introduce în Scriptură.

Acum două săptămâni am primit patru CD-uri din SUA, de la frați care l-au cunoscut personal pe fr. Branham. Nu voi da nume, dar ei toți spun că fr. Branham se va întoarce. Un frate care are un aeroplan a spus: „Avionul are 36 de ani și nu este într-o stare bună. Dar eu îl voi repara.” Și a mai spus: „În anul 1977 l-am mai reparat o dată și am crezut că fr. Branham va reveni. El nu a venit în 1977, dar acum sunt sigur că el va veni. Și eu voi repara avionul, pentru că proorocul a spus: <<Tu mă vei duce din oraș în oraș cu acest avion.>>” Speranțele sunt hrănite, oamenii sunt duși în eroare în toate direcțiile. **Frați și surori, în nici o denominație nu este o confuzie așa de mare ca în cadrul mesajului!!** Și aici este cauza: ei toți spun „Proorocul a zis, proorocul a zis” și nici unul nu spune „Scriptura spune”, sau „Isus Hristos a spus”. Nici măcar o singură dată. Ei spun: „Proorocul mi-a spus...” Eu vreau ca Dumnezeu să-mi spună ceea ce trebuie să știu.

Eu nu pot spune prea multe...Am o mare greutate pe inima mea. Am petrecut peste 40 de ani propovăduind Evanghelia. Am făcut prima călătorie misionară în 1964 în India, Israel și în alte țări. Și asta deja în anul 1964, pentru că prin fr. Branham am cunoscut o familie în Elveția și prin ei un bărbat din India. Astfel s-au făcut legăturile și am putut face prima călătorie misionară în 1964. Eu privesc în urmă la mulți ani petrecuți în slujbă. Și pot spune că am petrecut zile și nopți, nu am luat niciodată concediu, ci am călătorit în fiecare lună către națiunile pământului. Am trăit cu un singur scop, și în special ultimii 40 de ani. Am fost ultima persoana care l-a văzut pe fr. Branham în sicriu. În octombrie 2004 am văzut monumentul funerar și mi-am amintit când l-am văzut pe fr. Branham în sicriu și serviciul de înmormântare. Nu l-am văzut pe el însuși, ci sicriul. Frați și surori, am plâns mult atunci. Am vorbit cu Dumnezeu cerului și am spus: „Scumpe Doamne, cum ar putea Mireasa să fie pregătită fără această slujbă? Cum va fi posibil fără această slujbă?” Dar chiar în seara aceleiași zile, 11 aprilie 1966, când m-am întors de la înmormântare în camera de la hotel, pacea lui Dumnezeu a venit peste mine, de nedescris și plină de bucurie. Eu nu sunt o fire veselă, am o fire serioasă; și ca să fiu sincer, nici nu știu cum să râd. Asta este natura mea. Sunt serios și trebuie să iau lucrurile în mod serios. Dar în acea seară, când m-am întors în camera mea de hotel, nu o vocea audibilă de această dată, ci ceva mi-a vorbit în inimă: „Acum a venit vremea ta, acum a venit vremea să împărți hrana care a fost depozitată.” Și Dumnezeu a aranjat lucrurile în așa fel ca a doua zi să-i chem pe frați și să le spun că predicile fratelui Branham trebuie tipărite. În aprilie 1966, nici măcar o singură predică nu era tipărită. Toate erau pe benzi, dar nici una nu era tipărită. Dar pentru că știam că trebuie să le traducem în limba germană și în alte limbi,

am cerut fraților ca predicile să fie tipărite pentru a putea fi traduse. În acest fel a început de fapt răspândirea în toată lumea a mesajului timpului de sfârșit. Pentru că Dumnezeu cerurilor a știut dinainte ce urma să se întâmple.

Deci, noi privim la anii care au trecut și ne dăm seama că ceva trebuie să se întâmple. Patruzeci de ani este o perioadă biblică. Ceva este pe cale să se întâmple. Dacă privim acum la Israel, atunci vă pot spune multe lucruri care se petrec acum. Frați și surori, eu nu sunt aici ca să vă sperii, ci sunt aici ca să vă spun ca noi am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit. Vă rog, iubiți-L pe Domnul, iubiți-vă unii pe alții. Numai dragostea desăvârșită va intra în cer. Numai dragostea desăvârșită, aceeași dragoste care a fost manifestată în Isus Hristos. „*Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu.*” Și apostolul Ioan scrie că noi să fim gata să ne dăm viața pentru frații noștri. Să nu facem ca și Cain care l-a ucis pe fratele lui, ci să fim gata să ne dăm viața pentru frații alții. Dacă încalci alte porunci – noi știm, noi suntem încă în timpul de har – dar a unsprezecea poruncă trebuie ținută: „*Iubiți-vă unii pe alții, pentru că prin aceasta lumea va cunoaște că sunteți ucenicii Mei.*” Nu datorită învățării, nu datorită unei descoperiri, ci datorită adevăratei dragoste a lui Dumnezeu pe care o aveți unii pentru alții. Numai prin aceasta lumea va cunoaște că suntem adevărați copii ai lui Dumnezeu. Tot restul poate fi în cap dar dragostea adevărată vine din inimă. Și dragostea adevărată a lui Dumnezeu nu-l apucă pe altul de gât, ci primește pe fiecare așa cum a fost primit de Dumnezeu. Să nu aveți nimic împotriva cuiva. Nu poți schimba unele lucruri nici din viața ta și nici din a altora. Dacă Dumnezeu ne-a primit așa cum suntem, pe tine și pe mine, pe noi toți, atunci fiți recunoscători față de El pentru că harului Lui a fost turnat peste noi.

Să facem un cuprins al lucrurilor care au fost spuse astăzi. Mai întâi este dată făgăduința, noi o credem și apoi ne este descoperită. Apoi vedem împlinirea făgăduinței. Cuvântul făgăduinței, Duhul făgăduit, copii ai făgăduinței. Voi toți cunoașteți textele din Galateni cap. 3 și 4, voi le cunoașteți și nu este nevoie să le citesc. Așa că rămâneți în Cuvântul lui Dumnezeu, verificați totul cu Scriptura. Dacă un frate predică ceva și n-o găsiți în Biblie, nu-l întrerupeți, lăsați-l să predice. Dar după serviciu, puteți merge la el, dar într-un mod amabil, întotdeauna amabili, și spuneți-i: „Frate, aș vrea, te rog, să-mi arăți unde este acest lucru în Biblie.” Este un lucru important. Chiar și un frate poate avea ceva în imaginația lui, poate avea o anumită impresie. Voi sunteți cei care trebuie să auziți și să comparați. Puteți lua Fapte cap.17, cu cei din Berea: când apostolul a predicat, toți ceilalți verificau cu Scriptura, ca să vadă dacă așa era scris. **Toate adunările ar trebui condamnate pentru că permit predicatorilor să predice ceea ce vor ei.** Pentru că ele nu-l verifică pe predicator. Frați și surori, voi veți fi ținuți răspunzători pentru toți predicatorii tunetelor. Nu este de vină predicatorul tunetist, ci adunarea care aplaudă și apoi îl sărbătorește. Voi veți fi răspunzători pentru că nu l-ați verificat cu Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci Biserica însăși are responsabilitatea să vadă dacă predicatorul rămâne în limitele Cuvântului lui Dumnezeu. Atunci lucrurile se vor schimba foarte repede. Nu va mai veni fiecare să predice ce vrea. „O, un moment frate...” Dar fiți întotdeauna amabili. Cât se poate de amabili. Și atunci Dumnezeu va da har predicatorului.

Am putea merge la Apocalipsa cap.10 și alte texte. O spun din nou, mai ales când este vorba de cele șapte tunete. Mi-aduc aminte că odată la Johannesburg, un frate mi-a spus: „Aici noi avem 27 de interpretări ale celor șapte tunete.” Eu i-am răspuns: „Și fiecare din ele este greșită!” Eu am rămas calm și amabil. Dar mi-aduc aminte că în același oraș am băut un ceai cu un frate; era de față și un frate care venea din Cehoslovacia. Deci, eram la Johannesburg și beam ceai cu acest frate și deodată el îmi spune: „Frate Frank, tu nu crezi mesajul. Tu nu predici mesajul.” Eu i-am răspuns: „Iubite frate, am predicat mesajul de mulți ani.” „Nu, nu” a spus el, „mesajul sunt cele șapte tunete. Și pentru că tu nu predici cele șapte tunete, înseamnă că tu nu crezi mesajul.” Știți ce am făcut? Știți că ceaiul sud-african este cel mai bun după cel englezesc. Ceaiul englezesc și cel sud-african sunt cele mai bune din lume. Poate cel indian și pakistanez mai pot concura. Am lăsat acolo ceașca cu ceai m-am ridicat și am plecat cu lacrimi pe obraz. Menționez acest lucru cu un scop: adunările vor fi răspunzătoare pentru că frații pot predica ceea ce vor fără să arate din Biblie aceste lucruri. Adunările locale ar trebui să-i verifice pe predicatori, să le spună: „Arată-ne din Scripturi ceea ce predici.” Dacă ei ar spune: „Este o descoperire”, voi să-i întrebați: „Care este descoperirea?” Și dacă ei spun: „Este o taină”, voi să-i întrebați: „Care este taina?” **Frați și surori, revenirea Domnului este foarte aproape și confuzia este atât de mare că nici un om nu poate face deosebirea decât dacă nu-i este dată de Dumnezeu.**

Și marea problemă este: mulți l-au cunoscut pe fr. Branham, dar nu-L cunosc pe Domnul. Mulți știu ce a zis fr. Branham, dar nu știu ce a spus Domnul în Cuvântul Lui. Mesajul este Cuvântul lui Dumnezeu descoperit. Dacă tu faci din el două lucruri diferite, tu negi adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. Mesajul este Cuvântul și Cuvântul este mesajul. Dacă tu faci din aceasta două lucruri diferite, poți s-o uiți. Tu ești în afara vocii lui Dumnezeu, în afara Cuvântului lui Dumnezeu și pentru că nu crezi adevărul, Dumnezeu îți va trimite tot felul de răstălmăciri. Așa că, vă rog, credeți adevărul, nu vă lăsați înșelați, rămâneți în Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum a spus-o Domnul nostru în Ioan 17:17: „*Sfințește-i în adevărul Tău. Cuvântul Tău este adevărul.*” Apostolul Ioan a spus: „*Nici o minciună nu vine din adevăr.*” Și cum a spus și Domnul nostru: „*Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face slobози.*” Nu proorocul, nu predicatorul, ci adevărul Cuvântului lui Dumnezeu vă va elibera. Pentru că puterea lui Dumnezeu este în Cuvântul lui Dumnezeu, în Cuvântul adevărului. Isus Hristos, Mântuitorul nostru a fost Cuvântul făcut trup. Dacă noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu, atunci Cuvântul trebuie să se facă trup în noi. Făgăduințele cu privire la El toate au devenit realitate; făgăduințele date nouă, trebuie să devină realitate. Apoi

Cuvântul se face trup: El este Fiul lui Dumnezeu, noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu. El este Împărat și Mare Preot, noi suntem o preoție împărătească pentru Dumnezeu nostru. Și când El se va întoarce...

Și poate în încheierea aș vrea să spun următoarele: Fr. Branham a făcut afirmația că atunci când Domnul va reveni, vor avea loc trei lucruri: vocea, strigătul și sunetul trâmbiței. Apoi, din anumite motive el a spus că Isus face toate aceste trei lucruri atunci când El se coboară spre pământ. Și din această unică afirmație, s-a făcut învățătura că de la deschiderea pecetilor Hristos a început să coboare, pentru că mesajul este strigătul. Dar ceea ce a vrut să spună fr. Branham este că atunci când Isus vine, aceste trei lucruri se vor petrece. Fr. Branham era un om foarte simplu și neșcolit. El avea probleme în a exprima lucrurile cu exactitate. Trebuia să-l cunoști personal ca să înțelegi ce voia să spună.

Acum, în final, lăsați-mă să o spun aceasta: voi trebuie să duceți în Scriptură orice afirmație de felul acesta a fr. Branham. Doar în acest fel veți înțelege în mod corect. Dacă despărțiți afirmațiile de Cuvânt...Unii frați spun că Domnul a venit deja, El a părăsit tronul de har, tronul de har a devenit tronul de judecată și Domnul coboară...Dacă Domnului Îi trebuie 50 de ani ca să coboare, atunci eu nu știu dacă acest lucru este corect...Așa cum spune Biblia că va fi o voce, un strigăt și trâmbița lui Dumnezeu, morții în Hristos vor învia iar noi cei vii vom schimbați într-o secundă și împreună vom fi ridicați la cer. Toate aceste lucruri se vor petrece în aceeași zi, aceeași ora, în toată lumea. Nu în 30 sau 40 de zile, nu în 30 sau 40 de ani, ci așa cum spune Biblia „*într-o clipită*”. Și toți împreună vom fi ridicați ca să-L întâlnim pe Domnul în văzduh. O spun încă o dată, frați și surori: verificați toate lucrurile cu Cuvântul lui Dumnezeu. Aduceți-vă Bibliile cu voi la adunare.

Tocmai m-am întors din Ghana, unde am predicat înaintea mai multor predicatori denominaționali, mulți dintre ei cu însemne pastorale. Era acolo un predicator metodist și când eu m-am referit la multe texte biblice, el l-a întrebat pe un frate de-al nostru: „Acest frate citește toate aceste texte de pe o hârtie sau le citește din Biblie?” Eu nu am nevoie de o hârtie, toate sunt scrise deja aici în Biblie. Noi trăim în acest Cuvânt și Cuvântul trăiește în noi – nu este o religie, este realitate. „*Hristos în noi nădejdea slavei...La început era Cuvântul*” – nu interpretarea, ci Cuvântul. Și la sfârșit va fi tot Cuvântul. Nu credeți nici o interpretare, credeți numai Cuvântul, pentru că voi sunteți o parte din acest Cuvânt. Mireasa este o parte din Mire. Dumnezeu cerului să vă binecuvânteze pe toți și să fie cu voi toți! Ne vom ruga unii pentru alții și facă-se voia Domnului cu noi toți. Amin!

Să ne ridicăm pentru rugăciune. Poate sunt unii aici care nu și-au dedicat niciodată viața lor Domnului și aceasta ar fi o bună ocazie ca ei să-și dedice viața Domnului. Rămâneți liniștiți pentru câteva clipe, deschideți-vă inimile, suntem în prezența lui Dumnezeu. Tu nu ai venit aici din întâmplare, ci tu ești aici prin voia lui Dumnezeu, ca să ascuți Cuvântul lui Dumnezeu, să-l crezi și să-l primești pe Hristos ca Mântuitorul tău personal. Dacă sunt și alte probleme sau dorințe personale, ele pot fi aduse înaintea lui Dumnezeu și noi credem că Dumnezeu răspunde la rugăciuni. Ne vom ruga împreună...Dar înainte de a ne ruga, permiteți-mi să întreb: este aici cineva care vrea să-și dedice viața Domnului? Dacă tu nu ai siguranța în inima ta, prin Duhul Sfânt, că păcatele îți sunt iertate și că Dumnezeu te-a primit în Isus Hristos, Domnul nostru, că sângele a fost vărsat pentru tine, sângele Noului Legământ. Viața este în sânge și dragostea divină a fost arătată la Golgota unde Mântuitorul Și-a vărsat sângele, și-a dat viața. Și în ziua de Rusalii, toți răscumpărații au primit viața lui Dumnezeu care fusese în Hristos, prin revărsarea Duhului Sfânt. Credeți acum, primiți-o acum. Și dacă sunt unii aici care au nevoie de vindecare, Isus Hristos este același ieri, azi și în veci și prin rănile Lui suntem vindecați. Totul s-a împlinit pe crucea de pe Golgota: mântuire deplină, suflet, duh și trup și noi Îi suntem recunoscători pentru aceasta. Cine dorește să fie inclus în această rugăciune? Ridicați mâinile. Desigur, sunt mulți, peste tot în sală. Da, scumpe Doamne, ne apropiem de Tronul de har în Numele scump al Lui Isus Hristos, Domnul nostru. Mă rog pentru fiecare persoană care și-a ridicat mâna. Tu știi pentru ce și-a ridicat mâna. Fie ca această să fie ziua pe care Tu ai pregătit-o pentru fiecare din ei, ca ei să plece din acest loc veseli, bucurându-se în mântuirea Domnului nostru, având siguranța că au crezut Cuvântul făgăduit pentru această zi și au primit adevărata descoperire a lui Isus Hristos, Domnul nostru. Ca au mers cu Domnul până pe muntele schimbării la față și au auzit cuvintele Lui și au crezut făgăduința Lui, confirmând prin aceasta că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Doamne Isuse, mă rog ca harul Tău să se reverse peste fiecare din ei, și mă rog din nou: fie ca aceasta să fie ziua pentru mine, pentru traducător, pentru toți din această sală: aceasta să fie ziua noastră, ziua mântuirii, ziua harului. Binecuvântează pe fiecare din ei, fiecare să fie mântuit, vindecat, fiecare să primească descoperire divină prin inspirația Duhului Sfânt. Noi Îți mulțumim pentru harul de a trăi în acest timp și de a Te cunoaște în mod personal și Cuvântul făgăduit, recunoscând slujba fr. Branham, slujbă profetică. Noi doar Îți mulțumim, scumpe Doamne, și acum Te rugăm ajută-ne să avem parte de restituirea deplină. Noi credem, Doamne, că după mesajul făgăduit al restituirii, vom primi restituirea făgăduită în realitate. Așa cum Iov a primit înapoi îndoit, fă ca și noi să primim o măsură dublă. În Numele Lui Isus Hristos, Domnul nostru, fie ca binecuvântările Tale să se odihnească peste fiecare din noi. În Numele sfânt al lui Isus Hristos, Amin!